

Faktatexter till bilder från Tommy Nilssons bok "Förr och nu i Ronneby kommun", årgång 1996. Efter årtalet 1996, anges sida i boken som bilden finns på, därefter bildnummer.

1996- s 010-001: En tidigare Ronnebybo som intervjuats. Bland de drygt 20 000 människor från Ronneby kommun som Tommy Nilsson dokumenterat med intervjuer och fotografering, finns också några som växt upp i kommunen, men nu bor på annat håll. En sådan person är publicisten och författaren Bertil Torekull. Bertil blir här intervjuad av Tommy Nilsson i samband med att han kom tillbaka till sin gamla hemstad för att föreläsa på Kulturcentrum i Ronneby. Foto: Claes Andersson. Oktober 1994.

1996- s 012-002: Nöjd Jörgen efter fiket på Contan. Nyss hade han suttit på konditori Continental i Ronneby och druckit kaffe. Nöjd och belåten satte sig nu 39-åriga Jörgen Gummesson (1950-2009) – även känd under smeknamnet "Fiffy" – på cykeln för att trampa iväg till hemmet på Rydenskan i Ronneby. Maj 1989.

1996- s 014-003: Tre glada Listerbytjejer på torget i Ronneby. Normalt sett gick de i klass 9 A på Skogsgårdsskolan i Ronneby. Men nu hade de håltimme och kunde ta en paus från skolarbetet och njuta av vårsolen på torget i Ronneby. Från vänster Ulrika Abramsson, Sofia Petersson och Ingela Erlandsson. Alla 16 år och boende i Listerby. Maj 1989.

1996- s 014-004: Lasse på "London-bussen". Till stadens 600-årsjubileum 1987, skaffade sig Ronneby en magnifik buss där passagerarna njöt av utsikten från andra våningen. Den engelskinspirerade röda dubbeldäckaren blev allmänt känd som "London-bussen". Lars "Lasse" Silfverberg var en av chaufförerna som rattade bussen på sträckan Ronneby-Ekenäs, där Ronneby Brunn var ett av stoppställena längs färden. Maj 1989.

1996- s 015-005: Bertil på promenad till torget. I kostym och slips tog 89-åriga Bertil Melchers (1900-1990) en promenad till torget från hemmet på Rosengatan 11. Bertil var en välkänd Ronnebybo, och hade tidigare arbetat som militär, polis, båtförare och ordningsvakt. Denna dag, den 5 maj 1989, var det vårmärknad på torget i Ronneby, där tisdagarna och fredagarna var de stora torgdagarna. Maj 1989.

1996- s 019-006: Första maj med röda fanor längs Ronnebys gator. Oavsett om det var borgerliga eller socialdemokratiska regeringar under 1980- eller 1990-talen, demonstrerades det i Ronneby under de röda fanorna den första maj varje år. 1989 var det extra högtidligt, exakt 100 år efter det att Sveriges socialdemokratiska arbetarparti bildats 1889. Här en bild tagen utanför K-Marknad – tidigare varuhuset Domus – på Kungsgatan när demonstrationståget passerar förbi. Maj 1989.

1996- s 020-007: Två trogna soldater i Frälsningsarmén. På väg hem från lördagskvällens spelning på torget till Frälsningsarméns kårlokaler i korsningen Prinsgatan-Strandgatan, stannade Solveig Björnstrand och Göta Persson (1926-2010) till en stund på Karlskronagatan (Gågatan). Förutom musiken svarade Frälsningsarmén i Ronneby för en stor social insats genom sitt hjälparbete och engagemang för människor som hade det svårt i livet. Juni 1989.

1996- s 020-008: Manskören tar ton på Snäckebacken. En gammal och kär tradition för Ronnebyborna, var att på Valborgsmässoaftons kväll vandra upp till Snäckebacken, titta på majbrasan, lyssna till vårtal, och höra ABF:s Manskör i Ronneby sjunga de välkända vårsångerna. På bilden medlemmarna i ABF:s Manskör i Ronneby årgång 1992 samlade till en generalrepetition på Snäckebacken några dagar innan Valborgsmässoafton. April 1992.

1996- s 023-009: En affär med färg. Inne i Ohrstedts Färghandel på Kungsgatan 15 i Ronneby, kunde man möta Solbritt Nordkvist (1946-2015), Anders Ohrstedt och Ingrid Ohrstedt (1916-2011). Numera

ägde Anders Ohrstedt den affär som fadern Nils Ohrstedt 1906-1984 – make till Ingrid Ohrstedt – tidigare drivit på samma plats ända sedan 1932. Maj 1993.

1996- s 023-010: Sporhandlaren Jan på Appelkvists. Belägen på adressen Kungsgatan 12 – granne med Posten i Ronneby – låg sedan många år Appelkvists Cykel & Sport. Hugo Appelkvist startade affären redan på 1930-talet. På bilden Hugos son Jan Appelkvist, som övertog faderns affär i början av 1960-talet. Juli 1989.

1996- s 024-011: I hörnet hos "Pankan". I hörnet av Drottninggatan-Kyrkogatan, startade 1981 Anders "Pankan" Svensson en butik där han hyrde ut videofilmer. Därav namnet Pankans Corner. Från en yta på 16 kvadratmeter, hade Anders utökat butiken till 140 kvadratmeter. 4 500 olika videofilmer, videokameror att hyra, och godis att handla, fanns i sortimentet. Juni 1989.

1996- s 025-012: Familj med fotoaffär. Lili Kavs, Ann-Charlotte "Lotta" Ekström, Maj-Britt Rosenquist (1933-2001) och Rolf Rosenquist (1933-1996), kunde man träffa inne på Rosenquists Foto på Kungsgatan 23 i Ronneby. 1960 startade Rolf Rosenquist en fotoaffär i Ronneby. Förutom Rolfs maka Maj-Britt och dottern Lotta Ekström, fanns även sonen Fredrik i firman. Juli 1989,

1996- s 028-013: Karl-Axel i sommardress. En av alla som sökte sig ned till torget i Ronneby och Tosia Bonnadan där på lördagskvällen den 8 juli 1989, var Karl-Axel Björkquist (1945-1994). Arkeolog med imponerande historiska kunskaper, men också en person med stort intresse för såväl konst som jazzmusik. Någon dussinmänniska hade Karl-Axel aldrig varit. Han skilde sig oftast från mängden, till exempel genom sin klädsel. Men denna varma kväll, hängde de helt svarta kläderna hemma i garderoben på Lindahlsvägen i Ronneby. I stället var det en Karl-Axel i sommardress som besökarna på Tosia Bonnadan kunde möta, här på järnvägsspåret vid Söderbro. Juli 1989.

1996- s 030-014: Göran på Wiedenborgs. En av Ronnebys äldsta och mest kända affärer år 1989, var Wiedenborgs Tobaks- och Pappershandel i korsningen Karlskronagatan-Östra Torggatan. Oscar Wiedenborg startade affären redan i början av 1900-talet. Hans yngre bror Gunnar tog över affären 1955, och drev tillsammans med makan Astrid tobakshandeln fram till mitten av 1970-talet. Göran Andersson (1946-2014) blev ägare till Wiedenborgs 1978. Ihop med hustrun Marianne och sonen Fredrik, satsade Göran alltmer på spelsidan i butiken. Tipstjänsts nya spel Oddset lockade många att spela, snart skulle man även kunna spela på hästar i butiken, berättade Göran Andersson där han stod på trappan in i butiken. Juli 1989.

1996- s 031-015: Födelsedagsfest på Borgmästargården. Tidigare tobakshandlaren och mångårig ordföranden i Ronneby Köpmannaförening, Gunnar Wiedenborg (1905-1994), hade nu dragit sig tillbaka från affärlivet. Sin 85-årsdag firade han på Borgmästargården tillsammans med många goda vänner och bekanta. Till höger om Gunnar Wiedenborg står förre landshövdingen Thure Andersson (1908-2002). Sittande Astrid Andersson (1912-2005), maka till Thure Andersson, och Astrid Wiedenborg (1909-2000), maka till Gunnar Wiedenborg. Oktober 1990.

1996- s 034-016: Den glade skomakaren på Strandgatan. Tillsammans med sin familj kom Walter Santi (1942- 2011) från Uruguay till Sverige som politisk flykting år 1976. På AMU-Center i Ronneby lärde Walter sig svenska och utbildade sig till bilmekaniker. I Uruguay hade han arbetat som skomakare, ett yrke han återupptog i Ronneby när han öppnade skomakeriet Lacazino på Strandgatan 6. Där blev han känd för sin stora yrkesskicklighet, sitt sinne för service och för sitt glada humör. September 1989.

1996- s 036-017: Byggföretag med vind i seglen. Det byggdes mycket nytt i Ronneby i slutet av 1980-talet. En enorm byggrusch gjorde att många arbetstillfällen skapades. Vilket gynnade exempelvis

Ronneby Svets & Smide AB, startat 1983 i liten skala av Bengt Andersson (1943-2019) och Bengt Johansson. Företaget på Västra Industrigatan 3 i Ronneby hade nu 24 anställda, här några av dem. Juli 1989.

1996- s 036-018: Bengt på Bilorama. I slutet av 1980-talet rådde en rejäl högkonjunktur i Sverige. Folk fick mer pengar över i börserna, till exempel för att köpa en ny bil. Bengt Svensson på Bilorama på Karlshamnsvägen i Ronneby, glädde sig över detta och att Volvo fortfarande var ett populärt bilmärke för Ronnebyborna. Juni 1989.

1996- s 037-019: Ny studierektor på Skogsgårdsskolan. Flaggan i topp på Skogsgårdsskolan i Ronneby. För Olof Uddbäck (1924-1999), Elisabeth Andersmark och Sven Lundberg en minnesvärd dag. Olof Uddbäck, studierektor på Listerbyskolans rektorsområde, gjorde sin sista arbetsdag och efterträddes nu av Elisabeth Andersmark. Men Sven Lundberg skulle fortsätta som rektor på Listerbyskolans rektorsområde några år till. Maj 1989.

1996- s 043-020: Personalen på läkarstationen. På adressen Rosengatan 15 – vid Ronnebyån och mitt emot Stadshuset i Ronneby – fanns läkarstationen sedan i början av 1970-talet. Några av sköterskorna och läkarna man träffade där, var Gisela Håkansson, Laila Lindberg, Margaretha Karlsson, Ann-Marie "Mia" Pettersson, Eva Clarberg, Björn Östberg, Betty Fischer och Peter Fridström. Oktober 1995.

1996- s 043-021: Siv i snabbköpet. Om snabbköpskassörskan sjöng gotlänningen Göran Ringbom om på 1980-talet. Verklighetens snabbköpskassörska 1989, var bland andra Siv Månsson (1935-2018) på K-Marknad i Ronneby. Siv hade jobbat på K-Marknad ända sedan det som varuhuset Domus öppnade på Kungsgatan 33 i oktober 1970. September 1989.

1996- s 044-022: Varuhuschefen Birger på K-Marknad. Från att varuhuset Domus öppnade i Ronneby 1970, hade Birger Hansson varit chef där. Birger berättade att butiken omprofilerades 1986 och bytte då namn till K-Marknad. 45 anställda fanns på varuhuset där det förutom livsmedel och dagligvaror var möjligt att handla kläder och kosmetika, samt spela och köpa lotter i den speciella "spelhörnan". Försäljningen uppgick till cirka 50 miljoner kronor om året. I samma lokaler som K-Marknad låg även restaurang Viktor, Ronneby Resebyrå, klädaffären Benetton och presentbutiken Harmoni. Juni 1989.

1996- s 047-023: Göran och Sölve på Brunnen. Från 1940 fram till 1993 drevs Ronneby Brunn av Reso. Men den 1 september 1993 övertogs anläggningen av Sölve Persson, här stående till höger med Göran Berggren till vänster om sig. Sölve var receptionschef 1961 vid starten för det nya Brunnshotellet, och blev sedan på 1970-talet chef för Ronneby Brunn. Göran Berggren hade arbetat på Brunnen sedan starten sommaren 1961. Hösten 1995 hade Ronneby Brunn 106 anställda. Oktober 1995.

1996- s 047-024: Kallskänkorna på Brunnen dukar upp. Fredag kväll i mitten av december. Klockan var 18.10 och det började bli snärjigt i köket hos kallskänkorna på Ronneby Brunn. Snart skulle gästerna anlända för att avnjuta ett stort och delikat julbord. Nina Frost, Birgit "Biggan" Johansson (1938-2001) och Ingela Johansson, såg till att Brunnens gäster blev belåtna med maten. December 1995.

1996- s 052-025: Centrumkioskens Alvar och Björn-Åke. Alvar Ahl (1943-2019) och Björn-Åke Petersson (1948-2014) ägde sedan tidigt 1980-tal Centrumkiosken på Flisevägen i Kallinge. En kiosk som de byggt ut rejält, speciellt på spelsidan. Många stora vinster på spel och lotteri hade gått till Björn-Åke och Alvars kiosk, där man även kunde handla jordgubbar när det var säsong för det. Juli 1991.

1996- s 052-026: Butikschef med planer på utbyggnad. Servus i Kallinge var en stor affär liggande på Kockumsvägen 28 i Kallinge, precis intill torget. Butikschef på Servus – som tidigare hette Konsum – var Nils-Göran Lundgren. Under hans år hade omsättningen ständigt ökat och butiken byggts ut. Ändå fanns planer att bygga ut affären ännu mer, berättade Nils-Göran. Juli 1991.

1996- s 053-027: Gösta och hans anställda på Kallinge Radio & TV. 1968 startade köpman Gösta Persson (1929-1996) företaget Kallinge Radio & TV på Kockumsvägen 17 i Kallinge. Gösta var en välkänd profil i brukssamhället, och mannen bakom den populära vårmarknaden i maj varje år. På Kallinge Radio & TV återfanns från vänster de tekniska killarna Bo Lindqvist (1947-2018), Stefan Svensson, Morgan Andersson (1968-2014), Gösta Persson och Ajdahi Shokrollah. Augusti 1991.

1996- s 054-028: Hos Aage i frisersalongen på Kockumsvägen. Granne med Kallinge Radio & TV på Kockumsvägen i Kallinge, var Aage Andersen (1933-2012). Aage startade sin frisersalong i Kallinge 1964 efter att tidigare varit anställd hos frisörmästare Bengt Thorsell i Ronneby. Nu kunde Aage fira 25-årsjubileum som frisör i Kallinge. Juli 1989.

1996- s 054-029: Entreprenören och åkaren Lasse. Mannen som kom och hämtade containrar i hela Ronneby kommun. Ja, så kände nog många entreprenören och åkaren Lars "Lasse" Eriksson i Kallinge. Här vid sin röda Scania intill hemmet på Niordalsvägen 13 i centrala Kallinge. Juli 1991.

1996- s 055-030: Eliassons på Viggen. På adressen Hagtornsvägen 2 – med de tätbebyggda bostadsområdena Almvägen och Lindvägen strax intill – låg livsmedelsaffären Viggen. Ägare till Viggen sedan 1981, var Johnny Eliasson, som tidigare även varit ägare till Örmohallen nära torget i Kallinge. På Viggen jobbade bland andra Johnnys son Mats och hustru Werna, här stående till höger om Johnny Eliasson. Juli 1991.

1996- s 056-031: I kiosken hos Sirkka-Liisa. Nära Olsgården på Kallebergavägen i Kallinge låg Lisas kiosk. Ägare av den var Sirkka-Liisa Koskenkorva. Innan Sirkka-Liisa startade eget 1985, jobbade hon bland annat på Centrumkiosken i Kallinge. Maken Reijo hade arbetat på Kockums Jernverk i flera år sedan makarna Koskenkorva flyttat till Kallinge från Finland. Augusti 1989.

1996- s 057-032: Henry och Siw på Olsgården. Vid Kallebergavägen i Kallinge låg Olsgårdens servicehus. En av de boende där, var Henry Johnsson (1906-1990). Henry var en erfaren kommunpolitiker. Som socialnämndens ordförande i 24 år, var han 1961 med om ta beslutet att bygga Olsgården. Till höger om Henry står Olsgårdens föreståndare Siw Gustavson (1931-2005). Juli 1989.

1996- s 059-033: Musikkåren i Kallinge redo för konsert. En verklig institution i Kallinge, var ABF:s Musikkår, eller Kallinge Musikkår som man oftast sa. I olika upplagor hade man funnits sedan 1912. Första maj varje år gick musikkåren i täten för den traditionella reveljen runt hela Kallinge. Men man hade andra spelningar också, som här på torget vid vårmarknaden i Kallinge 1991. Maj 1991.

1996- s 059-034: Kulturkväll i Kallinge Folkets Hus. Ända sedan år 1907 hade det funnits ett Folkets Hus på Brantaforsvägen i Kallinge. En lokal som praktiskt tagit var bokad varje dag året runt. Här hölls föreningsmöten, studiecirklar, fester, danskvällar, julfester, eller som på bilden här, en kulturkväll om det gamla Kallinge, som drog 225 personer. Februari 1991.

1996- s 060-035: Spänstfenomenet Gunnar. Ledare i alla år för Ottefoglarne, var 77-åriga Gunnar W Karlsson (1914-2007), även känd som GK eller Kallinge-Karlsson. Ett spänstfenomen som bland annat deltagit i en svensk gymnastiktrupp vid OS i Berlin 1936. Gunnar var med och bildade Kallingeringen FK 1935, och hade nu i hela 56 år varit ordförande i föreningen med drygt 600 medlemmar. Maj 1991.

1996- s 062-036: Kallinges framtida skyttekungar? En av Kallinges många duktiga idrottsföreningar, var Kallinge Sportklubb, KSK. Massor av ungdomar fostrades inom föreningen, och fick något vettigt att syssla med på fritiden. Som till exempel grabbarna i pojklaget födda år 1979. Här med sina ledare Kent Broström, Jann-Erik Andersson (1939-2010), Greger Jönsson, Mårten Svensson och Fredrik Gustavsson. Juli 1991.

1996- s 062-037: De ledde Kallingskolan. Kallingskolan vid Flisevägen i Kallinge var en stor skola med elever från lågstadium till högstadium. Några av dem som var med och formade skolan, var Magnus Hellström klass 9 B, elevrådets ordförande, Arne Hallberg (1928-2015), rektor, Laila Andersson, studierektor, och Tommy Ahlquist, tillsynslärare. Juni 1991.

1996- s 065-038: Hans får anbud från högerkanten. En av de röstande i Kallinge Folkets Hus i valet 1991, var Hans Gustafsson (1923-1998). Välskänd socialdemokratisk politiker både på kommun- och riksnivå. Hans stod fast vid sina ideal när Sara Hansson (1917-2009) från moderaterna undrade om han inte ville byta parti. Nils Otto Olsson (1925-2008), Wivan Bengtsson och Mats Johansson avvaktar intresserat hur det ska gå. September 1991.

1996- s 067-039: De ledde arbetet på F 17. År 1944 invigdes Blekinge Flygflottilj, i dagligt tal F 17. Förste flottiljchefen hette Torsten Rapp, sedermera flygvapenchef och ÖB. Nästan 50 år efter flottiljens tillblivelse, var överste Boo-Walter Eriksson chef för F 17. Tillsammans med F 17:s stabschef, överstelöjtnant Bertil Eliasson, hade Boo-Walter ett stort ansvar i att leda flottiljens arbete på ett bra sätt och värna om F 17:s framtid. På bilden här syns Bertil Eliasson och Boo-Walter Eriksson framför ingången till kansliet, i bakgrunden flygledartornet. Augusti 1991.

1996- s 068-040: Soldatskolans nya värnpliktiga. Den allmänna värnplikten som funnits i Sverige sedan 1901, började på 1990-talet diskuteras och ifrågasättas. Men fortfarande fungerade den på det gamla och beprövade sättet. Framför soldatskolan på F 17, ser vi några av de nyinryckta värnpliktiga från omgång 913, framför den byggnad de bodde i. Det var drygt 300 dagar kvar till muck. Juli 1991.

1996- s 068-041: Fullträff på skjutbanan. Flygplatsen och flottiljområdet inom F 17 omfattade ett 640 hektar stort område. En viktig del i utbildningen av värnpliktiga, var hur man hanterar ett skjutvapen. Här F 17: s skjutbana där 20 skyttar samtidigt kunde ligga på skjutvallen och försöka skjuta mitt i prick på tavlorna långt borta. Augusti 1991.

1996- s 069-042: Personalen på flygstationen. På Bredåkra hed fanns förutom F 17 även Ronneby Flygstation. Ett 25-tal anställda – trafikassistenter, lastare och mekaniker – arbetade där. Några av de anställda på flygstationen var från vänster Monika Hage, Gunnar Lenman, Ivan Cernac, Åse Persson, Lena Israelsson, Folke Hildingsson och Benny Mattisson. Augusti 1991.

1996- s 074-043: Sköneviks goda siktebröd sålde slut. Sista helgen i maj 1992 hölls för första gången Kustbygdens Dag i Guttamåla skola. En storsäljare där var det berömda siktebrödet från Skönevik. Efter att ha bakats redan under Per Olssons tid som innehavare av affären i Skönevik, tog makarna Bertha (1920-2009) och Erik Allan Jönsson (1916-2000) över både affären och brödbakandet. Nu hade de slagit igen affären, med bakade emellanåt siktebrödet med hjälp av Lilian Abrahamsson längst till höger på bilden. Maj 1992.

1996- s 075-044: Christer marknadsförde kyckling från Bustorp. Bara några hundra meter från skolan i Guttamåla, låg en kycklingfarm i Askeboda. Startad av Per Hugo Santesson på Bustorps Gård, som nu överlätit gården till sonen Christer Santesson (1957-2002). Naturligtvis marknadsförde Christer

kycklingen från Bustorps Gårdshandel på Kustbygdens Dag i Guttamåla, bland annat för Monica Jönsson från Svanevik. Maj 1992.

1996- s 076-045: Praktabborrar från Vieryd. 14 kilometer sydväst om Ronneby ligger byn Vieryd. Vid den gamla valvbron nära Vierydsåns mynning, fiskade man förr mycket med håvar och mjärdar. Nu var det mest med metspön man fångade fisken. En stolt sportfiskare var Ulf Åhling från Kallinge. Mycket av sin fritid tillbringade han i Vieryd. Här visar han upp ett par riktiga praktabborrar vägande 1.3 respektive 1.1 kilo. Maj 1985.

1996- s 077-046: Karl och Viola i trädgården i Sonekulla. 1950 startade Karl Larsson en plantskola och ett trädgårdsmästeri i Sonekulla söder om Väby, inte så långt från Bräkneåns mynning. Tillsammans med hustrun Viola hade Karl skapat en fantastisk trädgård vid hemmet i Sonekulla. Tusentals olika blommor och växter fanns i den för alla blomstervänner välkända trädgården. Juli 1995.

1996- s 079-047: Ett lutande "Pizzatåg" vid stationen i Bräkne-Hoby. 1989 var diskussionerna om tågtrafiken på Kustbanan mellan Karlskrona och Malmö skulle läggas ned och ersättas av bussar minst sagt livliga. Men fortfarande stod stationshuset i Bräkne-Hoby kvar. Och del lutade lika mycket som vanligt när Y 1:an – "Pizzatåget" – stannade till vid stationen i Bräkne-Hoby. Augusti 1989.

1996- s 079-048: Wicke fixade cykeln. På Bräknevägen i Bräkne-Hoby låg Wickes. Där hade Viktor "Wicke" Håkansson en sportaffär kombinerad med reparationsverkstad där han fixade till både cyklar, mopeder, gräsklippare, motorsågar med mera. Mångsysslaren "Wicke" var en mycket händig man och löste det mesta. Augusti 1989.

1996- s 080-049: Inne på Wiktor Ohlssons. En anrik affär i Bräkne-Hoby, var Wiktor Ohlssons charkuteri på Bräknevägen. Unikt var att man både födde upp djur, slaktade dem och sålde sedan köttet i butiken. Trots ett tungt och hårt arbete, hade Rune Klaesson glimten i ögat när han jobbade som styckare hos Wiktor Ohlssons. September 1989.

1996- s 080-050: Vid Bror Karlssons charkuteri. Två välkända charkuterier fanns i Bräkne-Hoby 1989. Förutom Wiktor Ohlssons, var det Bror Karlssons charkuteri. 15 anställda fanns inom slakteriet och affären på Gamla Häradsvägen. Bror Karlsson (1918-2008) började i affären på 1930-talet och övertog den 1941. Utanför charkuteriet står här Anna Karlsson (1916-2006), Ronny Andreasson, Bror Karlsson och Josef Horvat. September 1989.

1996- s 081-051: "Loket" satte snurr på Bräkne-Hoby. När Konny och Anneli Svensson invigde sin utökade kioskbutik i Bräkne-Hoby, slog de på stort och engagerade rikskändisen Leif "Loket" Olsson. Och visst satte "Loket" snurr på byn när han kom dit med sitt bingohjul och spexade. Bredvid "Loket" står Carina Nilsson, som hyllades av "Loket" inför 30-årsdagen ett par dagar senare. Oktober 1993.

1996- s 081-052: Kristin från Bräkne-Hoby vann tre miljoner på Bingolotto. En av dem som fick träffa Leif "Loket" Olsson på torget i Bräkne-Hoby, var åttaåriga Kristin Larsson från Bräkne-Hoby. Två veckor tidigare hade hennes liv förändrats totalt när hon vann tre miljoner kronor i Bingolottos studio i Göteborg inför flera miljoner tv-tittare, Något som gjorde "Loket" nästan lika glad som Kristin. Oktober 1993.

1996- s 085-053: "Ingo" knockade sig själv i Bräkne-Hoby. Trots alla elitorienterare av världsklass som kom till start vid 5-dagarsorienteringen i Bräkne-Hoby sommaren 1984, var det en ren nybörjare i orientering som fick den största uppmärksamheten kring sig. Med en matchvikt på 112 kilo, var förre världsmästaren i tungviktsboxning Ingemar "Ingo" Johansson (1932-2009) redo att ge sig ut i skogen. Men de rödvida skärmarna stod inte alltid på de platser där "Ingo" trodde de skulle stå. Den gamle boxningsvärldsmästaren från 1959 knockade sig själv i skogarna kring Bräkne-Hoby. Sluta leta stod

det på dekalen på bildörren. Det var precis vad "Ingo" gjorde. Efter fyra etapper hade han fått nog och bröt tävlingen. I övrigt blev 5-dagars i Bräkne-Hoby en stor succé, både sportsligt och arrangörsmässigt. Juli 1984.

1996- s 086-054: Länstidning med redaktion i Bräkne-Hoby. En av Blekinges tre länstidningar, var Blekinge-Posten med redaktion på Häradsvägen i Bräkne-Hoby, där man funnits sedan 1970-talet. Tidningen hade 5 000 prenumeranter och var en veckotidning som kom på fredagar. Utanför redaktionen står från vänster Bo Sandin, Jan Östling, Ingalill Fasth, Thomas Pettersson, Kerstin Görvik (1930-2005) och Angelica Swedman. Maj 1989.

1996- s 088-055: Birgitta på Lanthushållsskolan. Sedan 1982 var Birgitta Nordqvist (1936-2003) rektor på Lanthushållsskolan i Bräkne-Hoby, tidigare arbetade hon där som lärare. Birgitta poängterade värdet i att ha en skola där man lärde sig vad hon kallade egenvård. Det vill säga att kunna ta hand om sig själv och sin familj. Något som Birgitta Nordqvist tyckte beslutsfattarna borde uppskatta mera. Maj 1989.

1996- s 088-056: Med matlagning på schemat. På Lanthushållsskolan i Bräkne-Hoby ingick ämnen som kostkunskap och matlagning, bostads- och miljökunskap, familjekunskap, textilkunskap med mera. Här är det matlagning på schemat i Lanthushållsskolans kök under ledning av hushållslärare Monica Lindqvist – näst längst till vänster – som instruerar sina elever i gemytlig anda. September 1989.

1996- 095-057: På Blomsterhallen i Bredåkra. Strax intill kyrkan i Bredåkra låg Blomsterhallen. Ägare till den var Karl-Gunnar Ohlsson, som 1962 tog över rörelsen efter föräldrarna Karl Hjalmar och Annie Ohlsson. I Blomsterhallen 1989 träffade man från vänster Inga Olsson, Marie Olsson, Karl-Gunnar Ohlsson och Barbro Ohlsson. Augusti 1989.

1996- s 098-058: Eldsjälen Rune på språng. 13 kilometer norr om Ronneby med ett naturskönt läge vid Ronnebyån ligger Karlsnäsgården. En mycket välskött anläggning som Ronneby Orienteringsklubb (Ronneby OK) ansvarat för i många år. På bilden står Rune Bengtsson, ordförande i Ronneby OK. Själv en mycket duktig orienterare, som trots att han passerat 50-årsdagen fortfarande höll hög klass och nyligen blivit veteranvärldsmästare i orientering. Men eldsjälen Rune lade vid sidan om sitt eget tävlande även ned massor av tid i arbetet med Ronneby OK för att de omkring 500 medlemmarna i klubben skulle trivas. Augusti 1989.

1996- s 101-059: Blekinges första strutsfarmare. I Norra Långgöl mellan Møljerud och Backaryd, hade Conny och Ann Collin drivit ett större hönseri i många år. Men nu satsade man på större fåglar. Strutsarna Albert, Alice och Astrid hette de nya familjemedlemmarna hemma hos Conny, Ann, Henric och Carin Collin, Blekinges första strutsfarmare. Oktober 1995.

1996- s 102-060: På Pärlan i Hallabro. När paret Karin och Ronny Lindquist övertog livsmedelsaffären ICA Pärlan i Hallabro 1988, hade affären tidigare haft samma ägare i 34 år. ICA Pärlan låg mitt i Hallabro, i samma lokaler som Posten och med skolan strax intill. Förutom livsmedel och apoteksvaror, hade Karin och Ronny även bensin till försäljning. September 1989.

1996- s 103-061: Byborna i Öljuhult tog över affären. 1988 tog sex ortsbör över den lanthandel som bröderna Stenholm tidigare drivit i Öljuhult i många år. När bröderna av åldersskäl skulle slå igen, räddades affären genom att byborna bildade aktiebolag och tog över verksamheten. Tre av delägarna i affären var Anna-Carin Kalmteg, Rune Hammerskog och Hans Strandberg (1930-2019). September 1989.

1996- s 104-062: Ett av gränsbygdens småföretag. Hans Strandberg (1930-2019) startade på 1950-talet ett företag i Grårör, precis på gränsen mot Småland. Nu hade hans söner tagit över Strandbergs Trä & Pallindustri AB, ett av många framgångsrika småföretag i gränsbygden. 24 anställda fanns i företaget, som specialiserat sig på att tillverka lastpallar. På bilden tio av företagets anställda. Augusti 1989.

1996- s 104-063: Travhästen som sprang in i eliten. I Norra Tjurkhult på vägen mellan Hallabro och Konga bodde Alvar Persson (1925-2008), pensionerad lantbrevbärare som sysslade mycket med travhästar. Alvars främste travare var Prince Olympic. En åttaårig hingst som sprungit rakt in i den svenska traveliten, vunnit Gulddivisionen i V 65 och tjänat drygt en miljon kronor på travbanorna. Juli 1989.

1996- s 105-064: Skrotskulptören Hobjer i Pålsmåla. I mitten av 1970-talet kom före detta sjömannen, restaurangchefen och sedermera konstnären Allan Hobjer (1912-1998) till byn Pålsmåla söder om Eringsboda. Där köpte han den tidigare skolan, för att i dessa lokaler ägna sig helt åt sitt konstnärskap. Skrotskulptör kallade Allan sig själv där han vandrade omkring bland alla sina originella konstverk. September 1989.

1996- s 106-065: Erland gjorde kulor på fabriken. I Göljahult söder om Eringsboda – bara ett stenkast från Verner Svenssons fantastiska Blomstergården – arbetade nu Verners son Erland Wernersson (1927-2010) med något helt unikt. Hans fabrik för stenkulor var faktiskt den enda i världen där stenkulorna tillverkades på detta speciella sätt. Mer trivsamt än lönsamt, menade Erland om stenkulefabriken. September 1989.

1996- s 106-066: Hos Kurt på Centrumhallen i Eringsboda. I 22 år hade Kurt och Wivan Svensson varit ägare till Centrumhallen i Eringsboda. Omsättningen 1989 var sju miljoner kronor. På bilden utanför affären syns från vänster Wivan Svensson (1937-2006), Ann-Britt Håkansson, Göran Svensson, Kurt Svensson (1936-1993), Thomas Svensson och Ragnar Johansson (1904-1991). September 1989.

1996- s 108-067: Nöjeskungen Claes i Eringsboda. År 1987 tog Claes Ohlsson med sambo Eva Karlsson över nöjesanläggningen Eringsboda Brunn. Både Claes och Eva var rutinerade dansbandsmusiker i gruppen Claes Fredmys. Med hårt arbete och goda kontakter i nöjesbranschen, hade Claes och Eva lyckats få så gott som alla de stora dansbanden till lilla Eringsboda. Vikingarna, Thorleifs och andra kända orkestrar drog mycket folk till Brunnen vid Åsjön en bit utanför Eringsboda. Men Eringsboda Brunn också populärt hos skolungdomarna som kom i tusentals när det var diskotek med pop och rock på "Boda". Förenings- och familjefester hölls det också på Eringsboda Brunn, som mest hade man haft 5 000 personer i publiken. September 1989.

1996- s 111-068: Krister var köpman i Johannishus. Handlar'n hette livsmedelsaffären i Johannishus. En affär i ICA-kedjan som ägaren Krister Ohlsson haft sedan 1983. Tidigare hade Krister haft en annan affär i Johannishus sedan 1978. På fredagarna har vi hemkörning av varor till de äldre i bygden, berättade Krister, som hade fyra anställda i sin affär. September 1989.

1996- s 112-069: Hos Sten på 4 H-gården i Johannishus. Hos Sten och Karin Johansson på Lönebostället i Johannishus, hade många barn och ungdomar tillbringat en stor del av sin uppväxt. Ja, det var inte bara ungdomar som trivdes på 4 H-gården. Även hela familjer och äldre personer kom ofta hit. Sten Johansson (1920-2006) startade 4 H-gården i Johannishus 1969. I 20 år hade denne idealist delat med sig av sitt stora kunnande om djur och natur. Meningen med 4 H-gården var att lära barn umgås med djur på ett naturligt sätt. Både hästar, gäss, ankor, kanadagäss, får, getter och andra djur fanns på Lönebostället. September 1989.

1996- s 113-070: Flickorna i stallet på 4 H-gården. Många av ungdomarna i Johannishus tillbringade mycket tid i stallet på 4 H-gården. Men även ungdomarna utanför samhället sökte sig hit för att pyssla om sina älsklingsdjur, framför allt hästarna. De här glada flickorna var några av stamgästerna på 4 H-gården i Johannishus. September 1989.

1996- s 113-071: Möbelförsäljaren Stig på Lindahls. En av affärerna i Listerby, var Lindahls Möbler, beläget precis intill E 22:an. Lindahls Möbler hade anor sedan tidigt 1900-tal, och räknades som en av Blekinges största möbelaaffärer. Förutom i Listerby hade man även en affär i Karlshamn. 13 anställda fanns på Lindahls Möbler, Stig Svensson på bilden här var en av dem. September 1989.

1996- s 114-072: Leif på glassbilen. Han var säkert en av de mest kända – och mest uppskattade – blekingeborna, glassförsäljaren Leif Johansson från Johannishus. Leifs glada nuna var välbekant för både ung och gammal. I Listerby hade Hemglass sin depå i Blekinge. Därifrån utgick Leif Johansson när han skulle ut med glassbilen och sälja. Hela 38 000 hushåll fanns i hans distrikt från Listerby i öster till Sölvesborg i väster. Förutom glass hade Leif även mazariner, juice och räkor i sortimentet, när han for omkring i sin glassbil med den välbekanta signaturen pinglande för att locka ut kunderna. September 1989.

1996- s 115-073: Biskopen talade om Franciskus. Med temat "Mot enkelhetens punkt", höll biskopen i Lunds stift, Karl Gustav (K G) Hammar ett inspirerat tal om Franciskus, den italienske munken som levde i början av 1200-talet och blev djuren och miljöns skyddshelgon. Över viken från Östanön syntes Torkö, där det en gång på 1400- och 1500-talen fanns ett franciskanerkloster tillägnat den helige Franciskus. K G Hammar betonade i sitt tal att Franciskus enkla livsfilosofi om att leva i samklang med naturen och ta tillvara på det enkla och lilla i tillvaron, var lika aktuellt på 1990-talet som det var på 1200-talet. Biskopsbesöket på Östanön vid Jordö var föranlett av traditionen att fira Franciskusdagen här varje år på Kristi Himmelfärds Dag. Maj 1995.

1996- s 116-074: Kyrkans män samlade på Östanön. För sjätte året i rad hölls en Franciskusdag i Listerby skärgård. Där samlades mycket folk till en annorlunda gökotta på Kristi Himmelfärds Dag. Några av kyrkans män som kom till Östanön på Jordö denna dag, var från vänster Bengt Larsson, Andrés Prieto, Axel Sidenmark, Jösta Björling, Claes Klingberg (1946-2018) och Karl Gustav (K G) Hammar. Maj 1995.

1996- s 117-075: Listerbys unge affärsman Peter. En ung affärsman – ännu inte fyllda 20 år – var Peter Mattsson. Tillsammans med sin mor Berit Mattsson drev han ICA-affären i Listerby. Peter och Berit – boende i Saxemara – tog över affären 1987. På bilden handlar Ingvar Haara (1924-1992) och Birgit Flink (1933-2015) av Peter Mattsson, som skulle bygga ut affären i Listerby till hösten. Juli 1989.

1996- s 119-076: Trångt på badet i Ekenäs. Den varma, soliga och sköna sommaren 1989, lockade ut massor av människor till badplatserna i Ronneby kommun. Ekenäs badplats en halvmil söder om Ronneby, var mycket populär med bad, campingplats, kiosk och minigolf. Här en vy mot badplatsen från bron över vattnet in mot Kärreviken. Juli 1989.

1996- s 123-077: En pensionär som ständigt hade något på gång. En vinst i form av en resa till Bornholm under Metallstrejken 1945, kom att förändra hela hans liv. 24-åriga Arne Israelsson (1921-2005) fick genom resan jobb på Reso-koncernen, där han 1959 utsågs till direktör för Ronneby Brunn. Under alla åren i Ronneby, hade Arne "Isen" haft ett finger med i spelet av det mesta som hänt i underhållningsväg i brunnsstaden. Inte minst under Ronnebys 600-årsjubileum 1987 då den 66-åriga pensionären var mer i farten än vanligt som idékläckare, PR-man och underhållare. Jubileumshatten från 1987 hängde fortfarande med då Arne "Isen" Israelsson fortsatte med sitt arbete att sprida

glädje och trivsel bland Ronnebyborna. Här står Arne vid Norrbro och Vattenfallet intill Mor Oliviagården i Ronneby. September 1988.

1996- s 124-078: Från orientering till tennis och golf. I sin ungdom grundlade Arne Israelsson (1921-2005) en god kondition som orienterare. Numera var det andra sporter som tagit över. Boule, tennis och framför allt golf var favoriterna när det inte handlade om sportfiske. Bakom Arne skymtar Ronneby Brunn, där sportfantasten själv var direktör under många framgångsrika år på 1960- och 1970-talen. Augusti 1991.

1996- s 125-079: Han fick Floyd till Ronneby. Arne "Isen" Israelsson (1921-2005) var en mästare på PR-kupper. Den mest uppmärksammade var när han under tre somrar på 1960-talet fixade hit tidigare världsmästaren i tungviktsboxning Floyd Patterson (1935-2006) till Ronneby och Ronneby Brunn. 300 journalister bodde samtidigt på hotellet, och såg till att det skrevs om Ronneby i tidningarna världen över, berättade Arne och mindes gode vännen Floyds träningsläger i Villa Gymnastiken i Brunnsparken. September 1989.

1996- s 131-080: En farlig arbetsplats på gjuteriet i Kallinge. På nedervåningen i Gjuterihistoriska Museet i Kallinge, kunde man bland annat få se hur det var att arbeta på ett gjuteri förr. En tid när ordet arbetarskydd knappast existerade. Handformningen i gjuteriet var ett tungt och smutsigt arbete. Trots olycksriskerna i jobbet, var ändå silikosen det värsta för gjuteriarbetarna. Många människor bröts ner i förtid och avled innan de uppnått pensionsåldern. Ett gjuteri på 1930-talet när Ewe Nilsson (1917-2002) inledde sin långa yrkesbana på Kockums Jernverk i Kallinge, var en farlig arbetsplats, som ingen arbetare gick helt obemärkt från. September 1988.

1996- s 133-081: De kartlade det gamla Kallinge. År 1987 tog Ewe Nilsson (1917-2002) initiativet till att ett gäng pensionärer i Kallinge började dokumentera det gamla Kallinge åt eftervärlden. Efter sex års intensivt arbete var dokumentationsgänget i studiecirkelform fortfarande i gång. I Örmogården i Kallinge utfördes under trivsamma former en utomordentligt fin kulturgärning med Ewe Nilsson – stående längst till vänster – som ledare för dokumentationsarbetet. Mars 1993.

1996- s 135-082: Seglaren som alltid ställde upp. Kalle Svensson (1896-1994) blev känd som seglaren som alltid ställde upp i alla väder. När de andra Karöseglarna tvekade att gå ut i hård blåst, gick budet till Kalle som alltid var tjänstvillig och servicesinnad. Någon gång seglade Kalle ända till Bornholm med sina kunder. Han blev den allra siste av de berömda Karöseglarna. September 1987.

1996- s 138-083: Den gamle och havet. 91 år gammal hade Kalle Svensson (1896-1994) slutat segla. Men ännu gick han sina dagliga promenader från hemmet på Strandhemsvägen ned till Ekenäsbryggan för att se att allt var i sin ordning. Där kunde han bli stående, blicka ut över havet och minnas alla de äventyr han upplevde där under sitt långa liv på sjön. September 1987.

1996- s 139-084: Med "Kallebåten" i sundet. Lika legendarisk som Kalle Svensson blev som Karöseglare, blev han som skeppare på båten i sundet mellan Ekenäs och Karön. Än har de flesta Ronnebybor som var med 1961 och tidigare minnen av båtturen med Kalle Svensson på den så kallade "Kallebåten". På bilden här har Kjell Widing från Ronneby målat hur han såg Kalle i båten 1958. September 1987.

1996- s 140-085: Skeppare från olika generationer. Att skeppa över folk i sundet mellan Ekenäs och Karön i hela 28 år, innebär naturligtvis att det inträffar en hel del episoder av olika slag. Vid Ekenäsbryggan satt Stefan Rasmak, skeppare på nuvarande båten till Karön – Karöline, byggd 1968 av båtbyggaren Edvin Henriksson – och lyssnade till Kalle Svenssons (1896-1994) mustiga historier från gångna tider. Augusti 1990.

1996- s 143-086: Thures vackra trädgård i Risanäs. Efter att ha börjat arbeta som "lukepojke" på Lindekullens trädgårdsmästeri i början av 1920-talet, kom Thure Persson (1909-1998) att bli bagare. Vid sidan om sitt civila arbete, blev han också en mycket duktig biodlare. Som mest hade Thure 52 bikupor, vilket var väldigt mycket för en hobbyodlare. Här står Thure framför sitt hus i Risanäs, där hans välskötta trädgård på sluttningen mot berget väckte beundran hos förbipasserande. Juli 1991.

1996- s 144-087: Ett strävsamt gammalt par. 1933 förlovade sig Thure Persson med sjömansdottern Agda, uppväxt i ett statarhem i trakten av Nättraby. När paret gift sig, flyttade de så småningom till Risanäs där Thure byggde hus inte långt ifrån sitt gamla föräldrahem. I oktober 1937 flyttade Thure och Agda in i det hus där de alltjämt bodde kvar. Augusti 1994.

1996- s 149-088: Skärgårdsbonden Lennart på Saltärna. I hela sitt liv hade Lennart Persson (1921-1995) levt av vad naturen hade att ge. Som skärgårdsbonde och ålfiskare hade inkomsterna varit helt beroende av väder och vind. Trots ett hårt och strävsamt liv utan många av de moderniteter som de flesta inte kunde leva utan, beklagade sig inte Lennart över detta. På Saltärna fanns det mesta han behövde. För honom var ön paradiset på jorden. Augusti 1987.

1996- s 150-089: Med ålagreppet kopplat. Ända sedan 1800-talet hade man fiskat ål på Saltärna. Tyvärr hade fångsterna minskat kraftigt under senare år. Även om vi ännu får en och annan ål, är de stora fångsternas tid förbi, konstaterade Lennart Persson (1921-1995) när han och brodern Harry Persson (1924-2013) var på väg hem i båten efter att ha vittjat sin flythommor. Augusti 1987.

1996- s 155-090: Bakom disken i toffelmakeriet. Åtskilliga människor – både ortsbor och turister – hade klivit in genom dörren till toffelmakeriet i Kullåkra och där mött toffelmakaren Eric Månsson (1918-1994) bakom disken. Erics handgjorda tofflor hade genom gott rykte och mun mot munmetoden gjort traditionell marknadsföring och annonsering onödig. September 1987.

1996- s 158-091: Vid sin Singer symaskin från anno dazumal. Visst var den gamla symaskinen av märket Singer gammal. Men den fungerade än. Vid denna symaskin hade Eric Månsson (1918-1994) arbetet många timmar under sin tid som toffelmakare. Från att ha stansat ut ovanlädret ur två till tre millimeter tjocka kohudar, kantar Eric kanten som är runt vristen. Därefter väntade flera andra moment innan toffeln så småningom blev färdig till försäljning. September 1987.

1996- s 159-092: Affär i Kullåkra med strategiskt läge. Mitt i vägkorsningen i Kullåkra där vägen leder åt Bräkne-Hoby, Järnavik och Väby, låg Månssons Toffelfabrik. Ett strategiskt läge där kunderna lätt hittar oss, särskilt när de ser de gula tofflorna på den röda väggen, berättade Eric Månsson (1918-1994) där han stod tillsammans med sin fru Anna framför den byggnad som varit hans arbetsplats sedan 1932. September 1989.

1996- s 161-093: I skapartagen med sin tjäckel. För en slöjdare är kniven det givna redskapet, tyckte Per Loberg i Hjorthålan mellan Backaryd och Eringsboda. Men Per använde sig även av andra verktyg när han skapade sina vackra föremål. När han högg ut tråg och skålar använde han det gamla redskapet tjäckel. Till grovhuggningen hade Per en tvåhandstjäckel, vid finputsningen övergick han till en enhandstjäckel av det mindre formatet. Här har en djupt koncentrerad Per Loberg hunnit en bra bit i sitt slöjdande med tjäckeln. Juli 1987.

1996- s 166-094: Hemma på Vambåsa herrgård. På Vambåsa herrgård mellan Förkärla och Hjortahammar bodde Hans Wachtmeister (1913-1995). En underbar plats att leva på för en naturälskare som Hans. Greve, riksdagsman, och civiljägmästare, var några av de titlar han bar. Men denne mångsidige man kunde även tituleras filosofie hedersdoktor, reservofficer, författare och föreläsare. Här ser vi Hans Wachtmeister i trädgården på Vambåsa herrgård. September 1987.

1996- s 170-095: I bokskogen nära sjön Sännen. Johannishus Fideikommiss – i dag Johannishus Godsförvaltning – med sina totalt 8 250 hektar, innehåller det mesta av blekingsk natur när den är som bäst. Givetvis hade greve Hans Wachtmeister (1913-1995) sina egna favoritplatser inom detta storslagna område. En av de absoluta favoritplatserna var sjön Sännen i de nordliga delarna av fideikommisset, belägen precis på gränsen till Karlskrona kommun. I mitten av maj står bokskogen kring Sännen som allra finast. Där bland nyutslagna bokar hade den naturälskande greven vandrat omkring och njutit åtskilliga gånger. Maj 1988.

1996- s 172-096: Vid högloftsstugan i Mölleryd. Hans Wachtmeister (1913-1995) satt själv i riksdagen när beslutet om att avskaffa de svenska fideikommissen togs 1964. Ett beslut som innebar att greve Wachtmeister kom att bli den siste fideikommissarien på Johannishus. Därmed skulle en mycket lång epok i Blekinges historia upphöra, då Johannishus fideikommiss funnits ända sedan 1712. Men Möllerydsstugan nordväst om Johannishus – en sydgötisk högloftsstuga med anor från 1600-talet som syns här bakom Hans Wachtmeister – skulle bli kvar även efter att fideikommisset upphört. Maj 1998.

1996- s 176-097: "Sjörövarkvarnen" blev Mor Oliviagården. När Carin Nilsson i mitten av 1980-talet köpte huset vid vattenfallet i Ronneby, kallades det för "Sjörövarkvarnen". Inget vidare namn tyckte Carin och gav i stället det höga huset med det vackra läget vid vattenfallet i Ronnebyån namnet Mor Oliviagården. Detta som en hyllning till sin mormor Olivia Johnsson från Bjärnö i Järnaviks skärgård. Augusti 1989.

1996- s 177-098: Ute i sin kära örtagård. I trädgården vid Mor Oliviagården i Ronneby fanns en örtagård med drygt 300 olika växter. Tillkommen för att visa vilka växter som kan ha använts på det gamla hospitalet som fanns på platsen under medeltiden. Carin Nilsson använde själv örter för eget bruk med gott resultat. September 1989.

1996- s 188-099: I svenska landslaget som 17-åring. En tjej med den rätta gnistan som alltid är i stöten. 18-åriga Malin Strand, tävlande för FIF Gnistan från Ronneby, levde väl upp till den beskrivningen. Blott 17 år gammal debuterade Malin 1988 i det svenska seniorlandslaget i friidrott då hon deltog i damernas kulstötning i Finnkampen på Stockholms stadion. Sommaren 1989 låg Malins personbästa i kulstötning på 14.88 meter. Men på träningskvällarna på hemmaplan i kulringen på Brunnsvallen, hade kulan vid några tillfällen landat på andra sidan av det magiska 15-metersstreckets. Juli 1989.

1996- s 191-100: Skivstång och hantlar byggde styrka. Bakom Malin Strands framgångar i friidrott och plats i landslaget låg mycket träning. Minst sex hårda träningspass i veckan stod på programmet. En stenhård styrketräning var ett måste för den som ville nå framgång som kulstötare. 18-åriga Malin tränar här med tunga vikter i sporthallen i Ronneby. I knäböjning gjorde hon imponerande 155 kilo. September 1989.

1996- s 199-101: Dansbandssångerskan från Södra Bygget. Kan man vara en av Sveriges mest populära dansbandssångerskor och samtidigt bo i en liten by med bara 20-talet invånare ute på den blekingska landsbygden? Ja, Carina Jaarne (1962-2016) från Södra Bygget norr om Kallinge var beviset att så var möjligt. I naturen kring Södra Bygget hann Carina med cykelturer ihop med yngsta dottern Daniella. Juli 1991.

1996- s 200-102: En plats fjärran från glitter och glamour. En tisdagsförmiddag i början av juli 1991. Carina Jaarne var ledig från spelningar och kunde ägna tiden helt och hållet åt sambon Göte Eriksson och barnen Daniella och Sandra. I bakgrunden till höger Sandra Jaarne som pysslar om

hästen tillsammans med sin kompis Sofia Pettersson till vänster om sig. I Södra Bygget är det långt bort till artistlivets glitter och glamour. Juli 1991.

1996- s 203-103: Sveriges första kvinnliga orkesterledare. När Carina Jaarne (1962-2016) den 1 januari 1989 startade en orkester under eget namn, var hon enligt folk i artistbranschen den första kvinnan i Sverige som startade en orkester i den större skalan i sitt eget namn. På bilden från en söndagsdans på hemmaplan i Kallinge Folkets Hus, skymtar Carinas sambo Göte Eriksson bakom Carina vid mikrofonen. November 1991.

1996- s 206-104: Mor och dotter på Paradiset i Kullåkra. Utan ekonomiska bidrag, men med ett stort mått av vilja och kämpaanda, startade Berit Ottosson och hennes dotter Carina Karlsson sina företag Hantverksboden och Café Paradiset i Kullåkra söder om Bräkne-Hoby. Hantverksboden och caféet inrymdes i de lokaler där Bertil Isaksson tidigare hade sin lanthandel och taxirörelse. Juli 1995.

1996- s 211-105: Ronnebys kommunalråd sedan 1977. Född i Sundsvall 1928, hade Roland Andersson (1928-2009) varit bosatt i Ronneby sedan 1950. Efter att ha inlett sin politiska karriär på 1960-talet, blev Roland Ronnebys första kommunalråd 1977, och lämnade då sitt tidigare arbete som kapten på F 17 i Kallinge. Nu var det på stadshuset i Ronneby som Roland hade sin arbetsplats. September 1989.

1996- s 212-106: Glädjande besked till Roland och Siv. Efter att många av Ronneby kommuns större företag lagts ned eller dragit in på antalet anställda, började en ny företagskultur växa fram inom kommunen under senare halvan av 1980-talet. Många småföretags etableringar i kombination med tillkomsten av Soft Center och högskola, var besked som glädde både kommunalrådet Roland (1928-2009) Andersson och hans sekreterare Siv Andersson. September 1989.

1996- s 214-107: Roland på promenad i röda rosors kvarter. Kommunalrådet Roland Andersson (1928-2009) på väg hem på lunchrasten från stadshuset till hemmet på Möllebacksgatan. På sin väg dit passerade han förbi Kyrkogatan där röda rosor prydde kvarteren i Bergslagen. Strax intill Kyrkogatan ligger Kulturcentrum. En byggnad inrymd i före detta Kockums Emaljverks lokaler, som Roland Andersson var mycket stolt över. Bara ett par år efter invigningen hade Kulturcentrum blivit en av de mest besökta platserna i Blekinge, och även blivit uppmärksammat utanför Sveriges gränser. Oktober 1989.

1996- s 220-108: Mats på språng med blocket i hand. I en allt mer datoriserad värld, var block och penna år 1989 fortfarande Mats Pihlgrens viktigaste arbetsredskap. Oavsett om han intervjuade politiker, artister, eller – som på bilden här – befann sig bland människor på Tosia Bonnadan i Ronneby för att som journalist på BLT i Ronneby skriva om kommunens största folkfest, fanns reporterblocket och kameraväskan med. Juli 1989.

1996- s 222-109: Jan-Anders på Sydöstran. På Östra Torggatan i Ronneby – bara 100 meter från konkurrenttidningen BLT:s lokalredaktion på Nedre Brunnsvägen – hade tidningen Sydöstran sitt platskontor i Ronneby. Platschef där var Jan-Anders Swenson från Johannishus. Innan han blev journalist, hade Jan-Anders jobbat som skogsarbetare. Och innan han kom till Sydöstran, var han reporter på kollegan och konkurrenttidningen BLT. September 1989.

1996- s 223-110: Sten startade en ny tidning i Ronneby. I maj 1992 fick Ronneby en ny tidning. Det var Sten Lilja – på 1980-talet bankman på Sparbanken i Ronneby – som tillsammans med brodern Claes Lilja drog igång tidningen Ronneby Runt. En lokal informations- och annonstidning, som gavs ut gratis till alla en gång i månaden. Lokalen vid starten våren 1992 var belägen på Karlshamnsvägen i Ronneby, inte långt från platsen där bilden är tagen. September 1992.

1996- s 226-111: De såg till att Ronneby blommade. Vackra parker, planteringar och blommor, sköter sig inte själva. Det krävs människor med kunskap och känsla för att vårda allt det fina. Några av de anställda på parkförvaltningen som såg till att Ronneby blommade, var Maria Åhlund, Ann Ottosson, Marie Blomqvist (1949-2000), Ann-Sofi Eriksson, Glibert Lööv (1933-2010), och Helene Svensson. Här vid Rosenträdgården i Brunnsparken. Juli 1995.

1996- s 230-112: Bäckhästen blev barnens favorit. I samband med Brunnsparakens omdaning och förnyelse 1985-1987, tillkom en ny attraktion i backen upp mot Kwitterplatsen. Bäckhästen – en stor och kraftig häst skapad av konstnären Esbjörn "Esse" Adolfsson från Kuggeboda – blev snabbt barnens stora favorit, som alla ville sitta upp på. Juli 1989.

1996- s 231-113: Loppmarknadschefen Sture hjälper tillrätta. Spindeln i nätet vid den berömda loppmarknaden i Brunnsparken, var Sture Andersson, till vardags kontorist på Försäkringskassan i Ronneby. Ända sedan 1984 hade Sture sett till att både försäljare och besökare trivdes. På bilden här hjälper loppmarknadschefen Sture Andersson syskonen Linn och Philip Harrysson från Ronneby tillrätta vid deras försäljningsbord. Juli 1995.

1996- s 242-114: Två timmar kvar till dansens start i Belganet. Klockan är bara 18.10 en lördagskväll i slutet av oktober. Det är drygt två timmar till dansen ska ta sin början i Belganets Danshall. Men innan dess ska mycket ordnas. Edla Sääf (1921-2008), Carola Johansson, Cecilia Karlsson och Gösta Hedlund är på väg in i danshallen – där Göstas hustru Ulla redan finns på plats – för att förbereda kvällens dans. Oktober 1990.

1996- s 252-115: Längs soliga marknadsgator på Tosia Bonnadan. Söndag förmiddag i juli och Tosia Bonnadan i Ronneby. En rejäl värmebölja med 30 grader i skuggan gjorde att det blev varmt att vandra fram längs soliga marknadsgator i centrala Ronneby och titta på vad hundratals marknadsknallar hade att bjuda till försäljning. Bilden tagen på Drottninggatan utanför Mårtenssons Optik. Juli 1989.

1996- s 254-116: Från bankdirektör till nöjesfixare. Efter många år som bankman, sadlade Gunnar Hall – bankdirektör på Sparbanken Kronan i Ronneby – om och blev nöjesfixare på heltid. Redan som 16-åring var Gunnar våren 1965 med om att starta Club A Gó Go, Ronnebys första popklubb för mods. Till klubben på Ågårdsgatan fick Gunnar och de andra modsen i Ronneby flera av Sveriges populäraste popgrupper att komma dit. 1987 återskapade Gunnar Hall det ljuva 60-talet genom att starta "60-talsaftnar" inomhus på Ron. "60-talsaftnar" som på 1990-talet flyttades utomhus till Brunnsparken. Här provar Gunnar gitarren inför 1991 års gala i Brunnsparken. Augusti 1991.

1996- s 255-117: Gunilla träffade Tages i VIP-tältet. Ett av Tages alla fans på 1960-talet, var Gunilla Lindström, Ronneby. På "60-talsgalan" i Brunnsparken fick hon nu träffa sina gamla idoler som hon såg i Bellevue-parken i Karlshamn i mitten av 1960-talet. En överlycklig Gunilla inne i VIP-tältet flankeras av Tommy Blom (1947-2014) och Göran Lagerberg, fortfarande lika populära hos flickor i alla åldrar. Augusti 1992.

1996- s 256-118: Svettig spelning för Swinging Blue Jeans. En mycket uppskattad grupp på 1992 års "60-talsgala", var gruppen Swinging Blue Jeans från Liverpool. 1964 fick de en världshit med "Hippy hippy shake". Naturligtvis spelade de den i Brunnsparken 28 år senare. Efter att ha gett allt på scenen, var det tre svettiga grabbar – med sångaren Ray Ennis längst till höger – som tog igen sig i Brunnsparken. Augusti 1992.

1996- s 256-119: Searchers sång trollband publiken. Förutom Swinging Blue Jeans, gästade ett annat mycket känt band från Liverpool Ronneby denna augustikväll 1992. Det var The Searchers med

sångaren och förgrundsfiguren Mike Pender. De trollband publiken när de på ett suveränt sett spelade sina världshits från mitten av 1960-talet. "Sweets for my sweet", "Sugar and spice" och naturligtvis "Needles and pins", höll fortfarande efter nästan 30 år. Augusti 1992.

1996- s 257-120: Allsång med Bosse Larsson i Brunnsparken. Det var inte enbart popmusik som framfördes i Brunnsparken. En varm och skön julikväll 1994 kom Bosse Larsson dit för att leda direktsänd allsång i tv. Inte i Nygammalt, men väl i TV 3-programmet Sjung med. Bra understöd hade Bosse av Ronnebykören Decibellerna under ledning av Gunnar Tillborg. Juli 1994.

1996- s 257-121: 66-årige tangokavaljeren Lasse populär hos damerna. 66 år gammal charmade pensionären Lasse Lönndahl fortfarande damerna när han uppträdde i tv-programmet Sjung med från Brunnsparken i Ronneby. Naturligtvis sjöng han sitt stora paradnummer "Tangokavaljeren", samtidigt som han dansade med en dam ur publiken. Efteråt kramade Lasse om alla damer som ville ha hans autograf. Juli 1994.

1996- s 258-122: Teater om brunnslivet kring sekelskiftet. Sommaren 1990 spelades det teater med anknytning till Ronneby vid Villa Gymnastiken i Brunnsparken. Sommarteatern Brunnslif – skriven av Ronnebyförfattaren Ulf Nilsson – berättade om hur kurortslivet kunde gå till i Ronneby vid sekelskiftet. Både amatörer och mer försigkomna skådespelare fanns med i Brunnslif, som blev en stor succé. Juni 1990.

1996- s 258-123: Skådespelare som tar en paus. Sommarteatern Brunnslif samlade stor publik och lockade till många glada skratt under härliga sommarkvällar vid Villa Gymnastiken i Brunnsparken. I en paus mellan första och andra akten, syns här några av huvudpersonerna i Brunnslif. Från vänster Arne "Isen" Israelsson (1921-2005), Håkan Robertsson, Pernilla Hammarström och Ulf H Nilsson. Juni 1990.

1996- s 259-124: Måndagskväll på Brunnskvittret. En institution varje måndagskväll under högsommaren i Ronneby, var Brunnskvittret på Bålebro Skuta i Brunnskogen. Ända sedan 1950-talet hade folk träffats och trivts här under enkla men gemytliga former. På denna bild leder kvitterledaren Arne "Isen" Israelsson (1921-2005) allsången tillsammans med PRO-kören i Ronneby. Augusti 1991.

1996-s 259-125: Kallinges egen Jularbo spelar upp på Brunnskvittret. På Brunnskvittret i Brunnskogen varvades etablerade och kända artister med lokala förmågor. En lokal förmåga som fick 1995 års kvitterpublik att jubla, var Gösta Nilsson (1936-2014) från Kallinge, även känd som "Lille Jularbo" och "Blekinge-Snoddas". Här tillsammans med kvällens programledare Christer Peters från Lyckeby, Arne "Isen" Israelsson (1921-2005) och Gerty Nilsson. Juli 1995.

1996- s 260-126: Sambastämning på Strandgatan. Dagen efter skolavslutningen i juni 1989, drog ett härligt karnevalståg med start från Knut Hahnsskolan fram på gatorna i Ronneby. Unga och gamla hade klätt ut sig på olika sätt och häcklade glatt företeelser i samhället. Till den muntra och uppslupna stämningen på karnevalen, bidrog också de sköna damerna som dansade samba på Strandgatan. Juni 1989.

1996- s 261-127: En skål för studentens lyckliga dagar. En lång kortege av ekipage med lyckliga studenter rullade ut från Knut Hahnsskolan den 9 juni 1989 för ett varv runt centrala Ronneby. I ett av dessa satt Jeanette Csaszar och Örjan Jonasson och skålade, samtidigt som de sjöng om studentens lyckliga dagar, och den ljusnande framtid de förhoppningsvis gick till mötes. Juni 1989.

1996- s 265-128: Sillbordet på Gågatan i Ronneby. Det var en varm augustikväll i början av augusti 1994. För första gången ordnades det ett Sillbord utomhus mitt i centrala Ronneby. Det fina vädret

bidrog till en hög stämning på Gågatan. Sillabordet spelades in av TV 4:s Sydost-Television, vars programledare Elisiv Elvinsdotter skymtar längst till höger på bilden. Augusti 1994.

1996- s 265-129: 200 meter långbord och 500 personer på Sillabordet. Det första Sillabordet i Ronneby 1994, blev en stor succé för arrangerande Ronneby Handels- och Intresseförening. Längs ett mer än 200 meter dukat långbord på Gågatan (Karlskronagatan i Ronneby) satt 500 personer och njöt av god mat för endast 29 kronor. En oförglömlig augustikväll i goda vänners lag där det inte gjorde så mycket att man inte slog det gällande världsrekordet i sillabord på 323 meter. Augusti 1994.

1996- s 266-130: Tre matglada herrar. Medarrangörer i Sillabordet och de som svarade för mat och dryck, var restaurang Viktor, Mathuset och restaurang Diamanten. Och att maten de serverade var mycket god, intygade trion Lars-Göran Gadd (1945-2006), Kenneth Karlsson och Kennerth Carlsson. Tre matglada herrar som smorde kråset ordentligt på Sillabordet. Augusti 1994.

1996- s 291-131: Tidig vårmorgon i Brunnskogen. Klockan var bara lite över sju denna tidiga morgon i Brunnskogen nära Risatorp. Fågelsången hade redan kommit igång. Främst var det koltrasten som spred sin vackra sång över nejden. Vid grävlinggrytet några hundra meter härifrån dök ett par pigga grävlingar upp, och i gläntan strax intill stod en stor och kraftig älgdjur. En sådan här morgon i Brunnskogen minns man länge. Minnena av den tar man fram när höststormarna börjar vira och snöflingorna att falla. Då känns det gott och veta, att hur dryg vintern än blir, kommer det snart en vår igen. Maj 1987.

1996- s 292-132: Adam och Eva i blom vid Näsudden. En av många härliga platser i Ronneby kommun, är Näsudden vid Nässjön på gamla vägen mellan Ronneby och Bräkne-Hoby. Från vägen är det ett par kilometer att vandra i sydlig riktning ut till Näsudden vid sydspetsen av Nässjön. På berget vid Näsudden blommar i mitten av maj Adam och Eva. En vacker orkidé, som inte är så vanlig i den blekingska naturen. Maj 1988.

1996- s 293-133: Kabbelekan blommar vid Hjälmseryd. Halva maj var gången. Kabbelekan hade slagit ut i full blom. I hundratal, ja i tusental, blommade de med sin intensivt gula färg i Vierydsån nära Hjälmseryd, tre kilometer norr om Vieyd. Kabbelekan tillhör ranunkelfamiljen. Dess blomma påminner mycket om en stor smörblomma, och kan bli ända upp till centimeter i diameter. På fuktig mark, ängar, diken, längs åar och bäckar trivs Kabbelekan allra bäst. Maj 1988.

1996- s 294-134: Grabbarna som fångade Skärsjöns gammelgädda. Slutet av maj, bara ett par veckor kvar till sommarlovet. På en lektion i sportfiske inom skolans fria aktiviteter (FA), fångades Skärsjöns gammelgädda av ett par 14-åriga grabbar på Snäckebacksskolan i Ronneby. Johan Kronberg och Johnny Larsson hade många års erfarenhet av sportfiske, deras stora intresse vid sidan av fotbollen i Saxemara IF. Men denna gädda på 7.5 kilo och precis en meter lång, var den största de fångat. Med gemensamma krafter lyckades de efter en lång kamp få upp gäddan på land. Till glädje för regnbågarna i Skärsjön, som nu slapp en glupsk gammelgädda att vara rädda för. Maj 1981.

1996- s 298-135: Vacker blomma med fantasifullt utseende. Klockan 18.00 en lördagskväll i början av augusti. Från Saxemara kyrka en dryg kilometer bort ringde det till helgsmål. Vid en äng i Spjälkö stod hampdånet i blom. En vacker blomma med sina gula, vita, röda och violetta färger. Titta på hampdånets blommor. Ser du hur de liknar en gammaldags klädd kvinna med hatt som böjer sig framåt med ett barn i famnen? Eller kanske du upptäcker något helt annat när du ser hampdånets fantasifulla blommor. Augusti 1987.

1996- s 299-136: Sensommarväxt som fjärilarna gillar. Vångsö längst ute i de sydvästra delarna av Ronneby kommun, några kilometer söder om Väby och Sonekulla. En underbar ö med massor av blommor och fjärilar. Här växte hampflockeln, en typisk sensommarväxt som trivs bäst vid fuktiga ställen, på stränder och i diken. Hampflockeln är en högre växt och kan bli ända upp till en och en halv meter hög. Den tillhör släktet korgblommiga och är inte speciellt vanlig. Påfågelsöga, pärlemorfjäril, eller som på bilden näselfjäril, älskar hampflockeln. Augusti 1985.

1996- s 300-137: Höstdag i bokskogen kring Listersjön. Sommaren började gå mot sitt slut. Även om bokens blad fortfarande var ovanligt gröna, skymtade man förändringar i färgerna. Hösten skulle snart vara här. Månaden var september, platsen Värmansnäs i sydspetsen av Listersjön, ganska nära gränsen till Karlskrona kommun. Ett underbart område att ströva i året runt, även om de flesta kommer hit i mitten av maj när bokskogen slagit ut. September 1984.

1996- s 301-138: Kylig vintermorgon vid Trolleboda. Mars månad. Men det var långt till våren. Vintern var seg detta år. På morgonen var det tolv grader kallt. Vid Trolleboda låg isen otroligt tjock och stabil efter veckor av hård köld. Denna marsdag yppade sig tillfället att se den blekingska skärgården från ett annat perspektiv än man är van vid sommartid. Mars 1986.

1996- s 302-139: 40 år på Kockums i Kallinge. En typisk representant för det gamla och traditionella industrisamhället. Så skulle man kunna beskriva 57-årige Ingvar Andersson, Eringsboda. Som 16-åring började Ingvar på Kockums Emaljerverk i Ronneby. Året efter kom han till Kockums Jernverk i Kallinge, där han nu arbetat i 40 år. Här står Ingvar framför sin arbetsplats, som snart skulle slå igen. Juli 1991.

1996- s 303-140: Den nya tidens industri. Ett av de nya och moderna företag som etablerade sig i Ronneby i mitten av 1990-talet, var njurdialysföretaget Althin Medical AB. I de tidigare ICL-lokalerna på Fridhemsvägen, såg det ut så här inne i det så kallade "renrummet" med minutiösa krav på renhet. Framför spegelsvetsen av märket Branson står Lena Karlsson, Thomas Jönsson och Gunilla Johansson. December 1995.

1996- s 305-141: Snart skulle skylten tas ned. Sommaren 1991 var en drygt hundraårig epok på väg att ta slut i Kallinge. Sedan 1875 hade Kockums Jernverks AB i Kallinge betytt allt för människorna i bygden. En arbetsplats där tusentals människor i generationer haft sitt arbete. Nu sjöng det på sista versen, i månadskiftet augusti-september 1991 skulle gjuteriet slå igen. Juli 1991.

1996- s 305-142: En pratstund med Toni i vaken. Genom vakt C vid Flisevägen hade många Kockumsarbetare vandrat in och ut genom åren. 64-årige Toni Zickbauer (1927-2011) hade upplevt många profiler och original sedan han 1951 lämnade Österrike och kom till Kockums Jernverk i Kallinge. Denna dag – den 10 april 1991 – då den allra sista gjutningen på Kockums gjordes, pratade Toni och Ingvar Andersson om detta. April 1991.

1996- s 306-143: Den sista gjutningen i Kallinge. Ja, den 10 april 1991 var det dags för den sista gjutningen i Kockums Jernverks långa historia. Ingvar Andersson, i mitten av bilden, övervakade med säker hand att allt gick rätt till, och konstaterade att det var en himmelsvid skillnad på att vara gjuteriarbetare 1991 i jämförelse med 1951 då han tjänade 89 kronor i veckan. April 1991.

1996- s 306-144: Arbetsledarna Bernt och Kenneth. Två av de 264 anställda på Kockums Gjuteri AB i Kallinge våren 1991, var Bernt Persson och Kenneth Kullman. Bernt var arbetsledare för reparatörerna och Kenneth arbetsledare på kärnakeriet. Kenneth Kullman, till höger på bilden, började 1960 på Kockums Jernverks spisverkstad, och kom över till gjuteriet 1962. Maj 1991.

1996- s 309-145: Ny organisation gav nöjda anställda på Kockums Maskin AB. 1993 blev Evert Oskarsson tillsammans med sina arbetskamrater Erwin Winkler, Jörgen Nilsson och Bo Broström nya ägare till Kockums Maskin AB, den arbetsplats de tidigare arbetat på. Genom hårt arbete och branschkunskap, hade Kockums Maskin AB utvecklats i en positiv riktning. Antalet anställda gick från 60 till 90, företagets omsättning fördubblades. Även en ny arbetsorganisation och lönesättning hade införts. Större självständighet och ett mer omväxlande arbete gav nöjda anställda, berättade Metallklubbens ordförande Nils Nilsson och Kockums Maskins VD Evert Oskarsson. Oktober 1995.

1996- s 310-146: NC-operatören Kalindi på Kockums Maskin. En av de 90 anställda på Kockums Maskin AB, var Kalindi Purohit från Ronneby. 32-årig trebarnsmor som kom till Sverige från Indien 1981. Efter en AMU-utbildning i Ronneby hade Kalindi fått arbete på Kockums Maskin AB som NC-operatör. På bilden här håller på att provtrycka grenrör i en avancerad mätapparat. December 1995.

1996- s 311-147: En eftersökt person på språng. Som VD för stiftelsen Ronneby Etableringscenter med säte inne på Kockums Jernverks gamla kontor i Kallinge, var Tommy Svensson en eftersökt person. I snitt var fjortonde dag startade ett nytt företag inne på Kallinge Företags Center. Tommy hade fullt upp med att svara i telefon. På bilden även Ulla Karlsson, tidigare VD-sekreterare, som startat en skrivbyrå. Augusti 1991.

1996- s 311-148: Rune på Kallinge Kök. I Kallinge fanns Kallinge Kök, Sveriges mest expansiva köksföretag. Under VD Rune Anderssons ledning hade företaget haft en fantastisk utveckling. Från 54 anställda 1985 och en omsättning på 22 miljoner kronor, gick man till 155 anställda och en omsättning på 140 miljoner kronor år 1991. Rune Anderssons framgångar med Kallinge Kök ledde till att han utsågs till Årets Bleking 1989. Juni 1991.

1996- s 312-149: Sömmerskorna på Toni-Lee. Granne med Kallinge Kök på industriområdet i Kallinge nära Cascades-Djupafors fabrik, låg företaget Toni-Lee. Snart skulle där 26 kvinnor i åldrar från 20 till 65 år bli arbetslösa då fabriken i Kallinge slog igen. På bilden en stor del av sömmerskorna på Toni-Lee framför sin arbetsplats. Maj 1991.

1996- s 313-150: Sex av grannarna på Cascades-Djupafors. Djupafors Fabriks AB bildades 1868 av baron Caspar Wrede på godset Djupadal. 1991 jobbade cirka 200 personer på Cascades-Djupafors. Sex av dessa var från vänster Lennart Månsson, Mats Karlsson, Kjell Johansson (1942-1997), Kjell Johannesson (1940-2016), Lars-Erik Karlsson och Alf Nilsson. Här stående framför sin arbetsplats, som var en av de större i Ronneby kommun. Juli 1991.

1996- s 313-151: Papper och kartong i långa banor. Nästan 125 år efter starten höll pappersbruket i Djupafors – sedan 1989 med namnet Cascades-Djupafors AB – fortfarande ställningarna som ett stabilt företag. Produktionen var inriktad på kartong för förpackningsindustrin. Fabriken körde dygnet runt hela året om med undantag för reparation och underhåll på storhelger. Juli 1991.

1996- s 315-152: Vid manöverpulpeten på aggregat 20 på Tarkett. Inne på Tarkett AB i Ronnebyhamn vid manöverpulpeten på aggregat 20 stod Claes Larsson, Sonny Karlsson och Ewy Larsson, tre av Tarketts 600 anställda i Ronnebyhamn. Sonny började på Tarkett 1968, medan Claes och Ewy kom dit 1987. Ewy Larsson hade sadlat om helt efter att tidigare i 25 år jobbat på EPA och Tempos varuhus i Ronneby. December 1995.

1996- s 317-153: Utanför Cetetherm på Metallgatan. Cetetherm AB – med huvudkontor och huvudproduktionsanläggning i Ronneby – var ett av Ronnebys största företag med 235 anställda. Totalt arbetade omkring 400 personer i företaget med en årsomsättning på cirka 600 miljoner kronor. På bilden tagen utanför Cetetherms fabrik på Metallgatan i Ronneby, ser vi från vänster

ekonomichefen Jan-Erik Demerud, utvecklingschefen Jan Larsson och PR-ansvarige Bruno Lindholm. Bruno började på företaget redan 1960 då man hette CTC. Oktober 1995.

1996- s 319-154: Lisbeth monterade kretskort på ICL. 18 år gammal började Lisbeth Martinsson 1975 på LM Ericsson i Ronneby. Företaget bytte sedan namn till Ericsson, Nokia och till sist ICL. 1993 hade man cirka 270 anställda. En av dessa var kretskortsmontören Lisbeth Martinsson, här i full aktion vid sitt arbetsbord. Juni 1993.

1996- s 320-155: Ett världsföretag grundat av Anders Althin. Althin Medical AB grundat 1985 av Anders Althin, var ursprungligen inriktat på handel med medicintekniska produkter. I mitten av 1990-talet var Althin Medical i Ronneby den sjätte största producenten i världen av dialysatorer och dialysmaskiner. Vid chassit till en dialysmaskin står här Maria Robertsson, Fredrik Berglund och Ann-Christine Mattsson. December 1995.

1996- s 321-156: SIFO flyttade från Vällingby till Ronneby. Sommaren 1989 togs ett beslut om att flytta telefoncentralen på opinionsinstitutet SIFO från Vällingby till Ronneby. Den 4 oktober 1990 invigdes telefoncentralen i Ronneby, inrymd i en del av Kockums Emaljerverks gamla lokaler. Stående på Möllebacksgatan med SIFO i bakgrunden platschefen Björn Mattsson och personalchefen Ewy Magnusson. Oktober 1995.

1996- s 322-157: Iwona var en av 600 intervjuare på SIFO i Ronneby. 600 personer, motsvarande 150 årsarbetstillfällen, ingick i intervjustaben på SIFO i Ronneby. Från ungdomar i 20-årsåldern till pensionärer med lång livserfarenhet. Telefonintervjuarna hade olika bakgrund, exempelvis lärare, militärer, hemmafruar och högskolestuderande. Iwona Persson, Listerby, var en av de 600 telefonintervjuarna i Ronneby. Oktober 1995.

1996- s 323-158: Från emaljerade kärl till Kulturcentrum. 1893 startade i Ronneby Kockums Emaljerverk, ett företag som framöver som mest hade 1300 anställda i början av 1950-talet. Hela 300 miljoner kärl tillverkades på Emaljerverket i Ronneby åren 1893-1971. Efter att stått tomt i flera år efter nedläggningen, omvandlades Emaljerverkets lagerlokaler och blev 1987 Kulturcentrum. Framför entrén till Kulturcentrum står Erik Säming (1914-1996), tidigare verkstadschef på Kockums Emaljerverk, och Ewe Nilsson (1917-2002), som kom med förslaget att omvandla de gamla lagerlokalerna i Ronneby till en konsthall och ett centrum för kultur. September 1993.

1996- s 324-159: Bertil med morbror Olle. Förutom fina konstutställningar, musik och teater, blev Kulturcentrum i Ronneby också platsen för föreläsningar av skilda slag. Såväl lokala föreläsare som utifrån kommande lockade mycket folk. En av alla duktiga föreläsare som kultursekreterare Gunn Övergaard fick till Kulturcentrum, var Ronnebysonen Bertil Torekull. Här stående inne på Kulturcentrum ihop med sin morbror Olle Borenberg (1912-2003), tidigare ägare till företaget Snickeri & Trä i Ronneby. Oktober 1994.

1996- s 324-160: Kontakten blev de arbetslösas träffpunkt. I Kockums Emaljerverks tidigare kontorslokaler, rymdes 1992 en helt annan verksamhet. I övergången mellan industrisamhälle och informationssamhälle, miste tyvärr många sitt arbete. Kontakten i Ronneby blev en viktig träffpunkt för arbetslösa. Många sökte sig hit till det tidigare brukskontoret, där vi från vänster ser Lennart Hjelm (1936-2014), Elving Persson (1935-2001), Lars Nilsson, Lars-Erik Karlsson, och Bror Esbjörnsson (1937-2012). April 1992.

1996- s 329-161: Evolie vid hemmet i Abergå. I Yxnarum och Abergå, inte långt från Listerby, bodde Evolie Svensson (1892-1996) i många år innan hon kom till Vidablick i Ronneby 1985. Sommartid

tillbringade hon alltid någon vecka i sitt gamla hem då barnen tog hand om sin mor där. Här sitter Evolie framför sitt gamla hem i Abergå på sin 99-årsdag den 17 juli 1991. Juli 1991.

1996- s 332-162: Med blomsterkrans i håret på 100-årsdagen. När Evolie Svensson (1892-1996) fyllde 100 år den 17 juli 1992, firades detta med en stor fest i Leråkra Bygdegård, där ett 80-tal personer hyllade jubilaren. Många fina presenter och blommor fick Evolie ta emot på sin 100-årsdag. En present som glädde henne väldigt mycket, var den härliga blomsterkransen hon har i håret här. Till vänster om Evolie Svensson står dottern Gullan Tibell. Till höger sondottern Annette Mårtensson med sin lilla dotter Caroline, sex månader, som också tycktes beundra den fina blomsterkransen som morfars mor hade i sitt hår. Juli 1992.

1996- s 333-163: 103-åriga Evolie i arbete på terapin. Under åren på Vidablick i Ronneby, var Evolie Svensson (1892-1996) en flitig deltagare i aktiviteterna som ordnades där. Med stort intresse för handarbete och pyssel av alla de slag, höll 103-åriga Evolie igång på terapin. Här ihop med Maj Karlsson och Susanne Lindén, två av de 66 anställda på Vidablick. Oktober 1995.

1996- s 335-164: Besök av barnen på Fars Dag. Tillsammans med nio av sina 13 barn, firade Ernst Abrahamsson (1892-1997) Fars Dag 1994 på Vidablicks servicehus i Ronneby. Sittande från vänster Georg Abrahamsson, Mimmie Ståhl, Ernst Abrahamsson, Irma Ohlsson, Kerstin Andersson. Stående från vänster Ingrid Blåder, Sally Johansson, Alrik Abrahamsson, Ketty Persson, Vega Karlsson. November 1994.

1996- s 336-165: Isabelle i knäet på morfars morfar Ernst. 99 år skilde dem åt, Ernst Abrahamsson (1892-1997) och barnbarnsbarnbarnet Isabelle Mattisson, Fridlevstad. Blir Isabelle lika gammal som morfars morfar Ernst Abrahamsson, kommer hon att få uppleva livet i Sverige på 2090-talet. November 1994.

1996- s 337-166: Här jobbade Ernst i 36 år. Från att ha börjat jobba som bonddräng år 1907 och varit hästskötare i det militära åren 1914-1917, började Ernst Abrahamsson så småningom på Kockums Emaljerverk i Ronneby, stadens då största arbetsplats. Från 1923 fram till pensioneringen 1959 arbetade Ernst inne i de fabrikslokaler som skymtar bakom honom från den plats på Torngatan i Ronneby där han sitter. September 1994.

1996- s 338-167: En 103-åring på promenad runt Vidablick. På grund av problem med nedsatt syn, blev det inte längre så långa promenader för 103-åriga Ernst Abrahamsson (1892-1997). Men en runda runt Vidablick sa han inte nej till om han fick sällskap. Här ihop med Christina Yngvesson, föreståndare på Vidablicks servicehus, och några barn och deras dagmammor som var ute och gick. Oktober 1995.

1996- s 341-168: Lyckan över den första cykeln. Sommaren 1988 kommer John Andersson från Ronneby nog alltid att minnas, hur gammal han än blir. Det var då han fick den första egna cykeln. En vit och rosa liten cykel med stödhjul för säkerhets skull. För snart fyraåriga John blev lyckan fullkomlig när han trampade runt på sin cykel hemma hos mormor Göta Petersson i Guttamåla. Nu existerade inget annat än cykeln i hans värld. Allt annat var ovidkommande. Juli 1988.

1996- s 344-169: RBK-killarna som var vana att vinna sina matcher. Som fotbollsspelare i Ronneby Bollklubb (RBK) hade John Andersson varit med om stora framgångar. Pojkarna födda 1984 i RBK var fruktade hos motståndarlag och hade vunnit det mesta som gick att vinna. På bilden John Andersson längst till vänster med sina lagkompisar och sina ledare Mats Jonasson, Roger Gardell och Håkan Johansson. Augusti 1992.

1996- s 349-170: 6.35 för en liter mjölk på Maxi 1995. Priserna på både mat och annat ändrar sig med tiden. Men i december 1995 kostade i alla fall en liter standardmjölk(röd paket) med tre procent fetthalt 6.35 kronor. Valde man den gröna mellanmjölken, tjänade man tio öre litern, berättade Mikael Gadd och Mikael Andersson på ICA Maxi Stormarknad i Ronneby. December 1995.

1996- s 353- 171: Under åren 1969-2019 har Tommy Nilsson från Ronneby vandrat nästan 25 000 mil till fots runt om i hela Sverige. Detta för att uppleva äventyr och spänning, se nya platser, träffa nya människor, samt dokumentera det nutida Sverige åt framtiden. Trots de långa vandringarna i hela Sverige, är det ändå Ronneby kommun som ligger Tommy varmast om hjärtat. På bilden syns Tommy komma gående vid rondellen i korsningen Mellangårdsvägen-Bredingavägen i Risatorp söder om Ronneby. September 1989.

